

"סטוצים" כתבה ב"לאישה" מאת שלומית לסקי
22 מאי 2005

ציטוטים של חן נרדי:

ד"ר חן נרדי, עובד סוציאלי, פסיכותרפיסט מטפל זוגי ופרטני מנחה קבוצות גברים, ממחברי הספרים 'מים גנובים', 'גברים בשינוי' ו'להיות דולפין' (הוצאת מודן), רואה בצורך הגברי לכבוש נשים, נכות רגשית ולא יתרון כמו שגברים רבים אוהבים להציג זאת.

ד"ר נרדי: "בתרבות פטריארכלית, מצ'ואיסטית, אלימה, ניתוק הרגש מהמין וניתוק מרגשות בכלל הופך למשאת נפש. הסוציאליזציה של גברים מלמדת אותם למדר רגשות מיחסים ומאהבה, ולהתמקד בביצועים יותר מאשר בתהליכים נפשיים. זו תוצאה ישירה של הדיכוי הרגשי של גברים. אומרים לגברים מילדות - 'תהיה גבר ואל תילל כמו נקבה', התגובה החברתית כלפי בן שבוכה או משתף במצוקה נפשית, שונה מאוד מהתגובה כלפי בת. בן בוכה הופך להיות ללעג בעיני חבריו ואפילו מאביו ואמו. איזה ילד יכול לעמוד מול המכבש הטורריסטי הזה? הלחץ על גברים להפוך לדוברמן רגשי הוא ציר מרכזי מאוד בסוציאליזציה של הבניית גבריות".

כשזה מגיע לגברים וכיבושים, נשאלת השאלה האם זהו צורך ביולוגי אמיתי או האם הצורך של גברים בכיבושים זו תפיסה עליה גברים מתחנכים מזה דורות. ד"ר וטלמן מאמין שהצורך של גברים בכיבוש הוא שילוב של צורך אבולוציוני יחד עם צורך חברתי.

ההסבר הביולוגי כצורך של גברים בכיבושים לא מספק את ד"ר נרדי. "אין ספק שיש הבדלים ביולוגיים בין נשים וגברים המשפיעים על דפוסי המיניות שלנו. אבל כאשר ההבדלים הללו מובאים כנימוק לבגידה הם הופכים לחלק ממנגנון תעמולה מאצ'ואיסטי שקרי, שבא לומר לנשים - 'תירגעו, זה הצורך שלי מהטבע, מהגנים, מההורמונים, ככה אנחנו - ציידים, אגב מאוד 'סקסי' ומחמיא לגבר: 'אתן מלקטות אנחנו ציידים'. כאילו קליל כזה נחמד כזה.

ד"ר נרדי נותן דוגמאות לאיך החברה מעצבת את זהותו ומיניותו של הגבר ככובש: "כל כך הרבה שירים עוסקים בזה. אני גדלתי על שירי הלהקות הצבאיות ועל 'הטובים לטיס והטובות לטייסים' בהם האישה מוצגת כפרס לחייל הגיבור. היא רוצה אותו רק כי 'הוא פשוט שריונר לא פחות ולא יותר', 'פרחים בקנה ובנות בצריח'. כלומר, את תהיי צעצוע מיני של הבן. קחי את הפלייבוי - מה מראים לנו שם - שפנפנות, נשים ככלים לסיפוק יצריו של הגבר. אפילו הגבעות שכבשנו בתרגילים בקורס קצינים היו מסומנים בשמות של בנות - 'אתם כובשים את שושי, ודופקים ארטילריה על חבצלת'. קחי את השיר התמים 'בני ילד רע' של אהוד מנור - 'לפעמים אני ובני משחקים באבא אבא/הוא צועק עלי וגם נותן מכות/אחר כך הוא אומר לי /תשתקי כבר סימה/אחרי מכות באות הנשיקות'.

כלומר המסר לבנים בשיר הזה: "תהיה רע ואלים ותקבל את האישה הכי יפה" אבל אם אתה ילד שרוצה להתנשק רק אחרי יחסים, אתה חנון. לא ירצו אותך. בנות רוצות אותך מניאק. השיר הזה מעביר ומחזק את התפיסה שמניות אלימה של גברים היא משהו "סקסי" ובגני ילדים ומסיבות יום הולדת שרים אותו בכיף בלי להיות ערים לכך".

ד"ר נרדי רואה את הסטוץ כבריחה ממיניות מורכבת. גם אם גברים לא מרגישים שהם משלמים מחיר נפשי או רגשי בגלל סטוץ, הם משלמים אותו בצורה בלתי מודעת - "בסופו של דבר אתה נשאר לבד עם הבדידות שלך, ואין לך חברה. אתה דפקת את המין שלך. תרתי משמע. גברים הם קורבנות למיניות שפוגעת ביחסים שלהם עם נשים. בעולם שלנו שהוא רחוק מלהיות שוויוני הסטוץ הוא מכשיר לדיכוי נשים. הסטוץ הוא תחליף למילה זיון - מילה פחות סימפאטית אבל לפחות לא מסתירה את האמת. במילה זיון מכב הזין שהוא כלי נשק.

המילה זיון חדרה לשפה שלנו ולתיאור אקטים של השפלה. הם משמרים את העליונות של הגבר ואת היות האישה קורבן. אחד הגברים בקבוצה שהנחיתי שאל אותי "למה אני צריך לקנות פרה כשאני רוצה רק כוס חלב". התשובה היא כמובן בשאלה: מי שמתייחס לאישה כאל פרה ולשדיים שלה כאל עטינים, לא יראה בסטוץ שום בעיה. מפגש מיני ללא כל מחויבות. סקס טהור. נקודה. במילים אחרות, למה אני צריך את המורכבות הזאת של חברות, קירבה, זוגיות ונישואין, כשאני יכול ליהנות רק מהדבש של ה'זיון'. מעבודתי כמטפל פרטני וזוגי וכמנחה קבוצות גברים אני חושב שגברים זקוקים לקשר, לקירבה ולחברות לא פחות מנשים וכי תרבות הסטוצים פוגעת בהם לא פחות משהיא פוגעת בנשים".